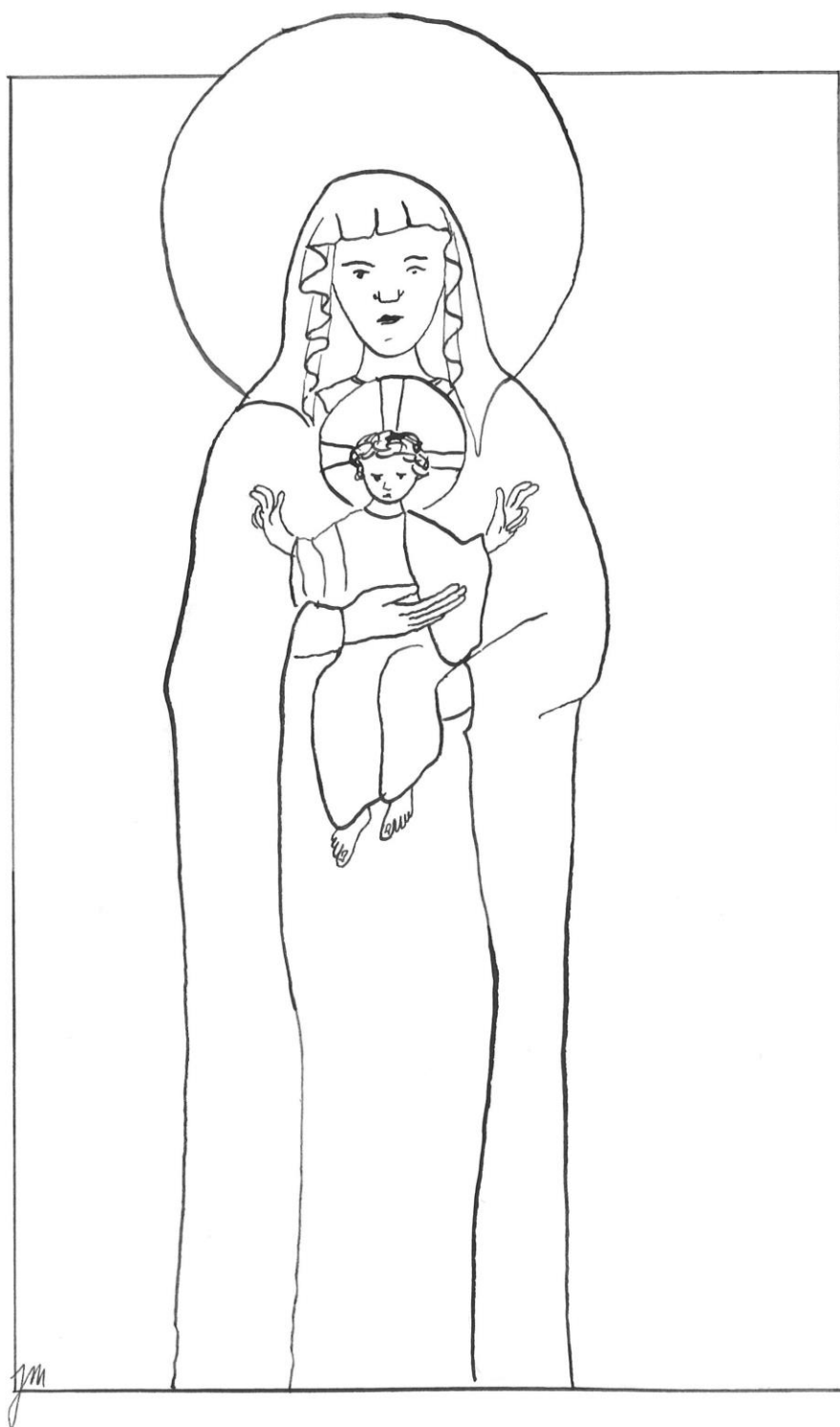

**Maria to všechno uchovávala v srdci
a rozvažovala o tom. (Lk 2,19)**

**Maria to všechno uchovávala v srdci
a rozvažovala o tom. (Lk 2,19)**

Slavnost Matky Boží Panny Marie cyklu C

Evangelium (Lk 2,15-20)

Když andělé odešli od pastýřů do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!“ Pospíchali tam a našli Marii a Josefa i dítě položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podívovali se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Když andělé odešli od pastýřů do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!“ Pastýři, motivováni zjevením andělů, spěchají k jeslím, kde nacházejí Ježíše a jeho rodiče. V tomto verši narážíme na častý Lukášův motiv naplňování proroctví; co anděl pastýřům ohlašuje, to vzápětí uvidí, co uvidí, to oznámí dál, a všechno se děje tak, „jak jim Pán oznámil“. Přítomnost andělů a proroctví zde dává – stejně jako při zvěstování Marii a Zachariášovi – božské stvrzení nejen událostem, ale i jejich výkladu v rámci vyprávění. Čtenář je tak ujištěn, že jde o příběh s transcendentálním rozměrem, kdy se střetávají události na nebi a na zemi, a že pohyb mezi oběma sférami je obousměrný.

Pospíchali tam a našli Marii a Josefa i dítě položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno.

Mohlo se jednat o místo ke krmení pod širým nebem nebo žlab pro dobytek, neboť dříve použitý pojem „útulek pro pocestné“ v originále nenaznačuje, zdali se jednalo o prostor domu nebo místo, kam se pocestní a jejich zvířata uchylovali ve volné krajině. V obou případech je zřejmá provizorní situace rodičů. Tradice zvířat u jesliček se odvozuje z Iz 1,3 a zachycují ji apokryfní příběhy o Ježíšově dětství.

Pastýři vypravují Marii i Josefovi o zjevení andělů a oni jako by se teprve teď dozvídali o božském charakteru svého dítěte. Pastýři jsou tedy vykresleni jako první zvěstovatelé radostné zvěsti, že Ježíš je Mesiáš.

Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Použitý řecký výraz pro „rozvažování“ znamená doslova „házet dohromady“ a používá se ve významu „probírat“ nebo „porovnávat“. Nepochybně tu Lukáš míní rozumový proces, jehož výsledkem má být hluboké proniknutí do celé situace. Čtenář evangelia by měl, podobně jako Maria, všechny události a vyprávění uchovávat v srdci a rozjímat o nich. Tento verš by však neměl být chápán tak,

že by Lukáš přijal vánoční příběh osobně od Marie, čímž by byla zaručena historická autenticita. Spíše je možné Marii chápat jako symbol církve, která uchovává evangelium a stále znovu o něm přemýšlí.

Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Pastýři se vracují do svého všedního života, ovšem se zkušeností o Boží moci, o Božím zaslíbení pokoje pro všechny – a s jistotou, že skrze toto „dítě“, skrze bezmocně-mocného Mesiáše bude nastolena Boží spása.

SHRNUTÍ

Před Kristovým tajemstvím se objevují první lidé, kteří zastupují církev. Mezi nimi nenacházíme mocné a pyšné lidi či soběstačné intelektuály, ale chudé a opovrhované pastýře, dále ženu, která porodila v jeskyni, a prostého tesaře, Josefa. Právě takoví lidé budou privilegovanými posluchači Ježíšových slov. Tito chudí mají schopnost „uchovat všechny ty věci v srdci a rozvažovat o nich“. Oni jsou schopni čisté chvály a oslavy Boha – „velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli“ (v. 20). Oni nesou typické rysy pravého Kristova učedníka, který slyší Boží slovo, rozvažuje o něm a předává jej ostatním jako radostnou zvěst.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Anděl, který se zjevil pastýřům, sděluje lidem to, co jim chce říci Bůh. Bůh chce mluvit také s každým z nás a různým způsobem se nás snaží oslovit. Někdy nás třeba vybízí k tomu, abychom někomu pomohli, abychom někomu udělali radost, abychom si uklidili, abychom se usmířili... Když pastýři uslyšeli zprávu od Boha, aby šli do Betléma, rychle se tam vydali a pospíchali. Podaří se nám také jako pastýřům rychle udělat to, co po nás Bůh chce?

Starší:

V našem příběhu vidíme, jak je důležité umět spolu mluvit o dobrých věcech, které se nám stávají. Díky tomu víme, co všechno se tehdy v Betlémě odehrálo. Ve světě se často mluví o tom, co je špatné, a noviny a televize jsou plné negativních zpráv. Dneska je vlastně docela odvážné udělat něco jinak: vyprávět o tom, co se kolem nás nebo v našem životě stalo dobrého... I dobré zprávy se tak mohou šířit ve světě kolem nás. Ono vlastně i řecké slovo „evangelium“ znamená „dobrá zpráva“, kterou nám někdo předal...

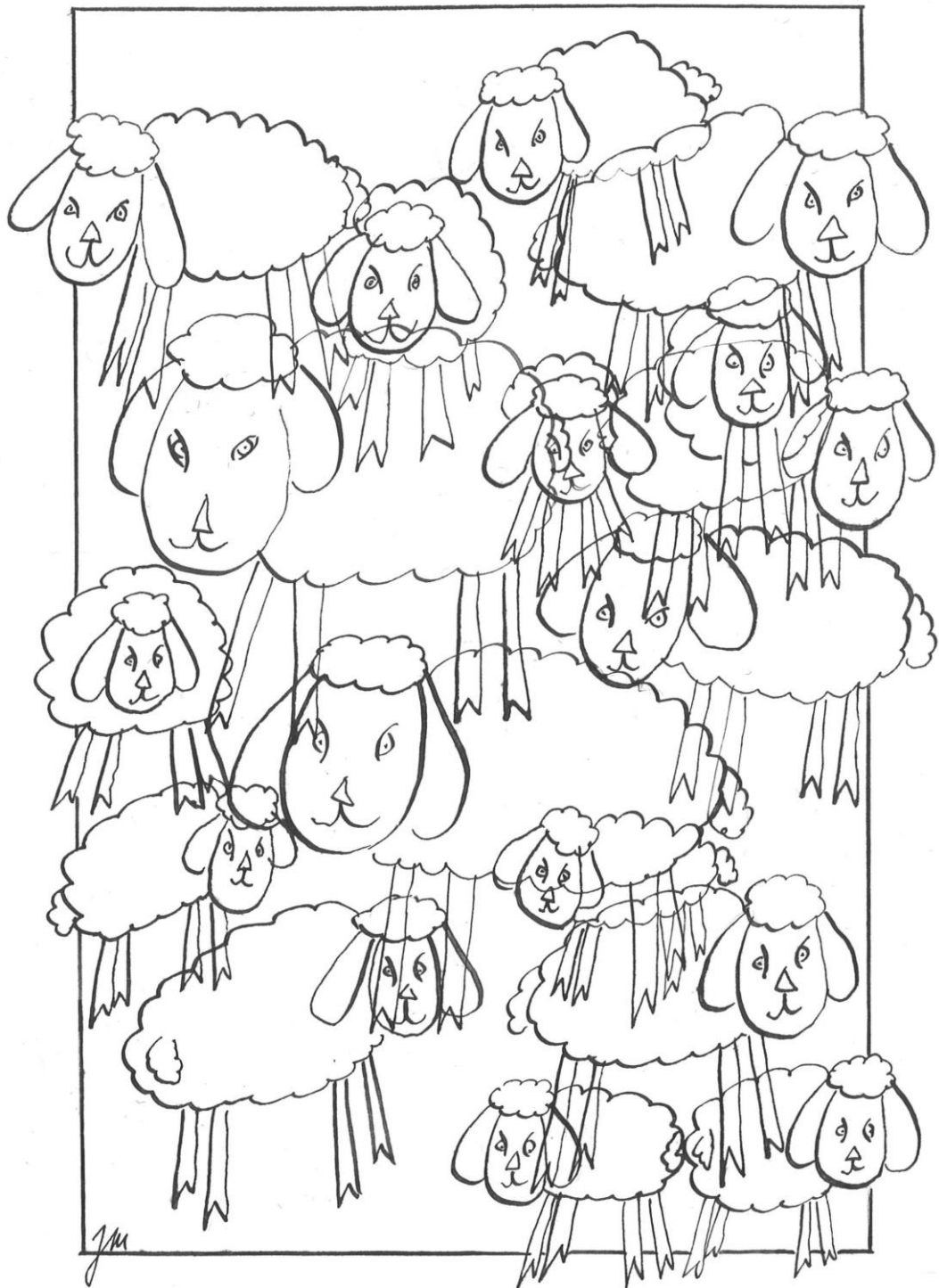
Zkusme si

Mladší:

Podívejte se na ovečky z následujícího obrázku. Dokážete odhadnout, kolik jich tu v jednom stádu je? Pro kontrolu pak můžete spočítat, kolik pastýři hlídali ovce.

Starší:

Najděte rozdíly mezi oběma přiloženými obrázky; každá ovce je totiž jiná, a dobří pastýři je přesto od sebe rozeznají!

Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20

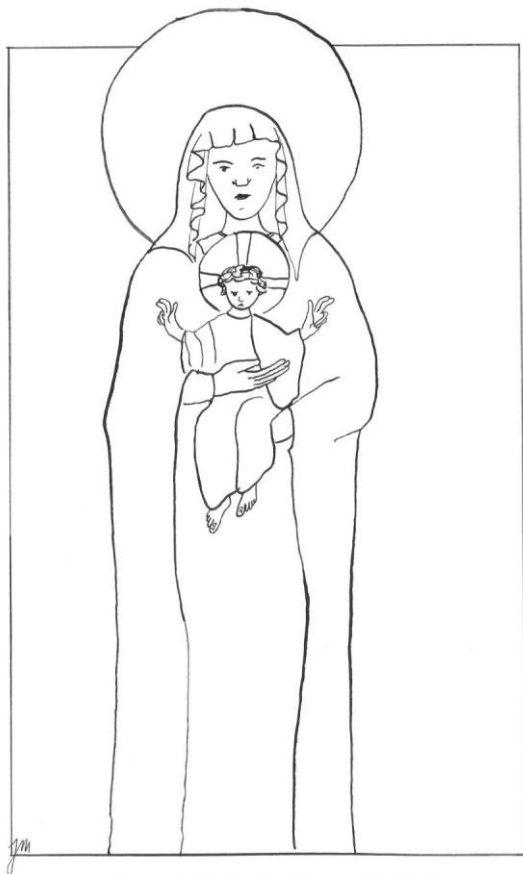
Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20

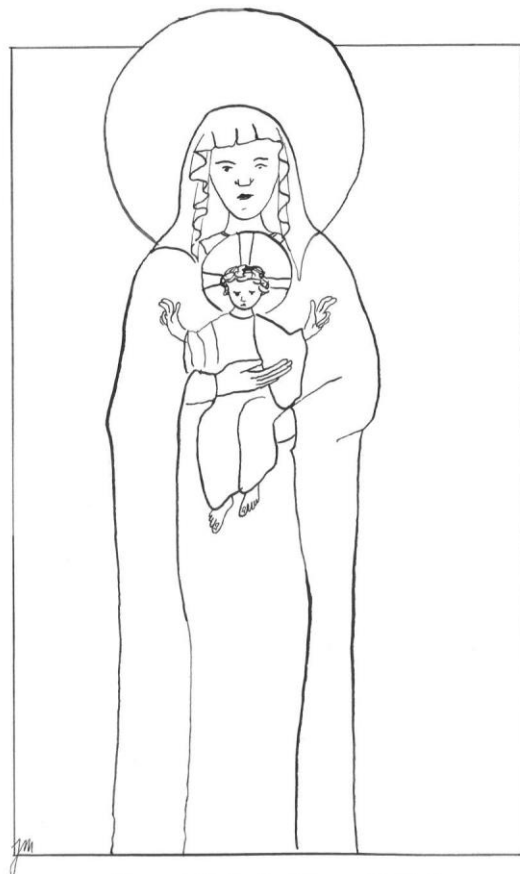
Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20

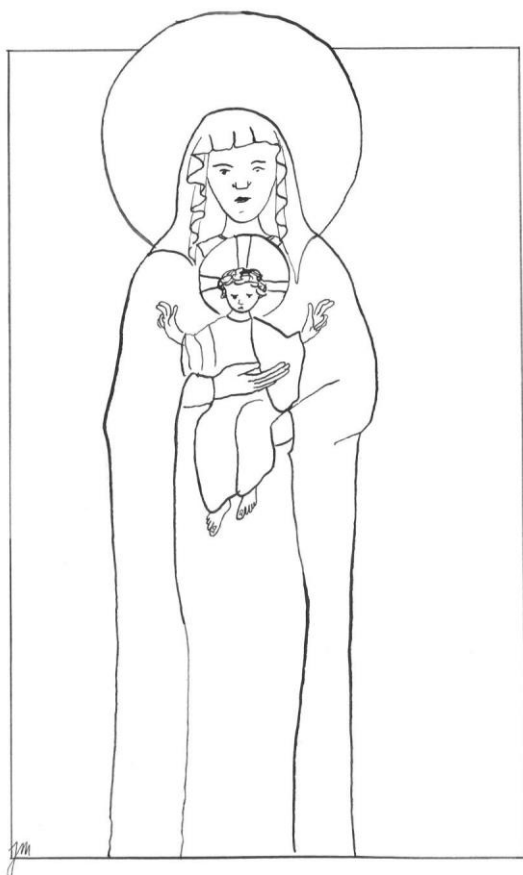
Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20

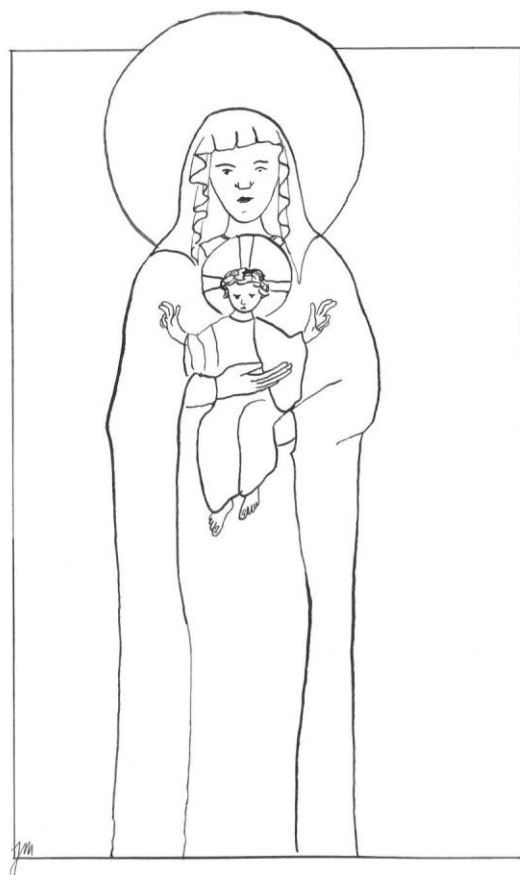
Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20

Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20

Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20

Slavnost Matky Boží Panny Marie C
Lk 2,15-20